

1905-04-03

AFSENDER

P.V. Jensen-Klint

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

København (Danmark)

Modtagersted:

Paris (Frankrig)

Omtalte personer:

Den Frie Udstilling

Luplau Janssen

Kaare Klint

Tage Klint

Helle Klint Bentsen

Margrethe Lendrop

Marie Luplau Janssen

Mathilde (Pedersdatter) Klint

Viggo Pedersen

Anna Plenge Jørgensen

Johan Rohde

Georg Seligmann

Fritz Syberg

Olga Wagner

Siegfried Wagner

Edith Willumsen

Juliette Willumsen

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/II/1 - J

DOKUMENTINDHOLD

Den Frie Udstillings nye billedhuggerhal er indviet, og udstillingen er åbnet. Jensen-Klint udstiller en tegning til et monument, som han synes hænger ugunstigt. Alle er enige om, at Willumsens En bjergbestigerske er udstillingens fornemste værk. Juliette udstiller ikke i år. Hun arbejder ikke med kunsten, men virker tilfreds. Jensen-Klint har tegnet flere bygninger i løbet af de sidste par år, og han føler sig overanstrengt.

TRANSSKRIFTION

Søndag Morgen

Kjære Willumsen.

Klokken er kun tre Kvarter til fem Raadhusklokken slog netop og jeg er allerede staaet op, thi jeg har det med ikke at kunne sove hen ad Morgenstunden – forresten er her nydeligt paa denne Tid. Ude i Køkkenet kan jeg allerede se en lang Lysstrime mod Øst og inde i min Tegnstue hører jeg allerede Solsorten, som nu er bleven Byfugl i København ligesaa meget som Spurve. Ellers har jeg længe ligget paa Reise til dig, jeg mener pr Post, først for at takke for den smukke Hal og Din Ihærdighed for at faa denne Sag i Orden. Er det end ikke alt sammen Guld der i den, saa er der i det mindste ét gyldent Hoved af Wagner (blank Bronze forgyldt), som glæder mig meget, ligesom en lille nøgen Danserinde af hans Kone; men det der glæder mig mest ved Sagen er at det er et Livstegn, thi hvorvel der som altid er en smuk Helhed i vor Udstilling, er det nok ved nærmere Eftersyn en uhyre masse Smaatter i mellem, rent ud sagt i Hundredevis af smaa Salgsnumre (11^{II} x 16^{II})

een har end ogsaa været saa vittig at sætte 20 saadanne paa eet Nummer og 12 paa et andet, og alt dette smaaskidt fylder ren utrolig op, at der knap er Plads til de større Ting. Dit store Billede hænger fortrinligt midt paa Gadevæggen i Overlyssalen tilhøjre og lyser ud over det Hele. Jeg tror nok vi alle er enige om at det er det fornemste Værk paa Udstillingen, de smaa som ogsaa er værd at se paa hænger 3 og 3 hver paa sin Side af det store. Jeg har selv en Tegning til et Monument over Dronning Margrethe: Du kan maaske huske at jeg engang spekulerede derpaa. Du hjalp forresten til at forløse mig, om det end først i Aar er blevet til Noget. Jeg har lagt et meget stort Arbejde deri, men har den Sorg at Din Ven Rohde (og Syberg) har hængt det saa daarligt

Det er umuligt at faa Malere til at interessere sig for sligt Søndag Eftermiddag Jeg glæder mig forresten til at sende Dig et Fotografi deraf. Jeg havde engang tænkt at slaa et stort Slag, og lade Beskedenhed og alt lignende være glemt og rent ud sagt agitere, thi den Slags sætter man

næppe igjennem ved at lægge Hænderne i Skjødets.

Vi havde forresten en ganske smuk Fest i Industriforeningens Sal, desværre fik vi ikke Dit Telegram førend Dagen derpaa, da Telegrafvæsenet af en eller anden ubegribelig Grund ikke havde kunnet forstaa Adressen. Jeg holdt blandt andre (Viggo Pedersen) en lille Tale om Billedhuggere og Malere, som endte med en Skaal for Dig og et Telegram til Dig som Du forhaabentlig har faaet om end ogsaa først Dagen derpaa, de to unge Piger, som vartede op skulde bringe det paa Telegrafstationen, kludrede, men Du ved altsaa at vi uden den [Opfordring] som vilde have ligget i Dit Telegram, selv tænkte paa Dig, hvad jeg forresten jævnligt gjør.

Der var forresten ret nydeligt og hyggeligt, Luplau Janssen og jeg havde ordnet det, jeg vilde at det skulde været i vor eget Hus, men Christiansen som desværre stadig er i Bestyrelsen satte sig derimod af al Kraft.

Forresten holdt vi alligevel et lille Gilde, idet Billedhugger Jarls Moder til slut havde oplyst Billedhuggerhallen med mange smukke Kandelobre.

Vi drak Vin derhenne, Seligmann sang meget smukt, og det Hele blev en overmaade nydelig Slutning paa Festen. Forresten havde vi havt hende i Spisesalen en meget fin Trio af Carl Fynbo Violin, Seligmann Violoncel, Fru Luplau Janssen Flygel, og Fru Lendrop havde sunget.

Kort sagt vi havde gjort meget for at faa en virkelig Fest ud deraf. Vi trænger virkelig en Gang til lidt til at holde sammen paa det Hele.

Du fik vel det lille Indbydelseskort jeg sendte Dig?

Juliette ser jeg en sjælden Gang fex var jeg engang hende i Anledning af at en ung Maler Berg, som bor hos hende, havde Besøg fra Schweitz af sin Fader Ingenieur

Berg¹, der var min gamle Studiekammerat.

Hun gjør Indtryk af at være tilfreds og taler saa nydeligt om sine to Drenge, hun gjør ikke meget ved Kunsten^{x)} x)ifjor have hun en nydelig ung Kvinde der kæmmede sit Haar i Aar svigter hun helt. Det glædede mig meget at I kommer fredeligt ud af det. –

Hun havde lovet at komme til Festen, men fik Influenza og udeblev, forresten fortalte hun at Du kom til Kjbhvn i i Sommer, saa maa Du ikke forsømme mig.

Forresten tror jeg nok at det er heldigt at det Hele (I: den nuværende Fri Udstilling) ikke varer mere end end sex Aar endnu, thi – det bliver ringere, de bedste Joakim og Du gør jo kun Gjæsteroller og Forretningen breder sig.

Jeg har i disse Aar Du har været borte bygget en Bank i Frederikshavn og har nu flere Ting paa Stabelen, en interessant Godsforvalterbolig paa

Falster, en Kirke ved Aalborg, en Sporvejsventesal, saa Du skulde jo vente at jeg var meget glad og vel tilpas – Hvad Du kan mærke af dette Brev at jeg ikke er. –

Jeg er egentlig overanstrengt for Øjeblikket. Jeg bestræber mig meget paa fuldkommen gennemarbejdning, baade indvendig og udvendig af mine Huse, det gjør at Arbejdet bliver stort mens Fortjenesten ikke voxer; men jeg vil ikke bygge Skamstøtter. Jeg vilde vel ønske at Du kunde komme hjem og leve her iblandt os

Vi trænger til Dig. Trænger Du ikke til os? Du skal faa Lov til at reise op i Bjergene en Gang imellem, det ved jeg Du elsker. Det er en dejlig KlippeBorg Du og Vorherre har bygget til Baggrund for Bjergbestigersken, hvem jeg beder venligst hilse.

Jeg søger forresten en lille Akademireise i Aar (1000 Kr) hvormed jeg havde tænkt at tage i de nordligere Lande England, Holland, Belgien, Frankrig?

Mine Børn er snart voxne, 20,17,16 de to yngste vil kunstnere, jeg er ikke rigtig glad derfor, men det gaar vel. Min Kone er forholdsvis rask og hilser Dig Kjærligst

Selv hilser jeg Dig min gamle Ven med gode Ønsker

Paa Gjensyn

Din heng.

P.V.J.Klint

Pile Ale 17A F

¹ Muligvis ingeniøren Sigvard Berg (1854-1914).

OMTALTE VÆRKER

- J.F. Willumsen: *En bjergbestigerske* (1904) Olie på lærred, 206 x 169 cm. N.A. Hagemanns Kollegium
- J.F. Willumsens skitser: *Moder og datter i tre alderstrin* (1905) Blyant og tempera på papir, varierende mål
- J.F. Willumsens Museum, Acc 1098, Acc 1099, Acc 1100

Sindry Mærker.

Nyere Willimant. Raadskabskassen slog ned.

Klondike er kun for Norder til fem og jeg er allerede
stødet op, Nisizy har det med ikke at kunne gøre hen
ad Moryusfjærdens færd og her udslygtes i Nisizy
Kavij allerede er en lang Lysstrime mod Ost og
inder i min Tegneflue høres jeg allerede Solstuen, som er
og bliver Dyfuge i Nisizykanen ligesom meget som Spurve.
Eller har jeg længe læst om Reise til dig og jeg mener
for Ost, fordi for den smukke Hal og Din Thronighed
for at for denne Sag i Ost, Er det end ikke alle nærmere
Guld der i den, som er det i det Mindste et gyldent Hoved af
Wayne (blanke Bronze forpylet) som glæder mig meget, ligesom
en lille nogen Damskinder af hans Hone. i min det der glæder
mig mest ved Sagen er at det er et Livstegn, Mit Hoved
der som altid er en smuk Helhed i den Udskilling, og
det der ved nærmere Eftersyn er udgivet i smukke
Lær, med det borte i Klondike af som Salgsmænd
en har end også været som rigtig at sætte 20 saadanne
som eet Minnes og 10 som et andet, og alt dette
Insaaffi de fylder som alvorlig oppe der Kuap og Plads.
til de store Ting. Det store Billede hænger fortrinligt
midt som Gaderøggen i Overlysnalen til Nisizy og Lys
ind over det Hede. Jeg tror nok vi alle er enige om at det
er det formæstlige Nær som Udskillingen i de saame
som også er værd at se som hænger 3 og 3 Mors som
reir Side af det store. Jeg har ~~ikke~~ selv en Tegning
til et Monument over Dronning Marygælle. Vi kan maaske
hænge at jeg engang spekulerede derom. Dit Hjalps forpylet til
at forløse mig, om det end først i aas er blevet til Nisizy, Jeg
har læst et meget stort Arbejde deri, men har den Løse
at Din Ven Rade (og Lybry) har belevet det som dærligt

Det er uimuligt at for Malere til at inkorporere
sig for sigt ^{Søndag eftermiddag} jeg gleder mig formodent til at sende
Dig et Fotograf. Deraf. Jeg havde en gang tænkt
at gøre et stort Bleg, og end Beskedenhed og al ^{Eigenhed} det
være glent og rest ind sigt agitere, thi den Blegskellen
man næppe i øjeblikket ved at lægge Hænderne i Skjød.
Vi havde formodent en gang en smuk Fest ^{for} Frederiksborgens
Sal, drømte fik vi ikke det Telegram forend Dagen drømte,
da Telegrammet af en eller anden ubegribelig Grund
ikke havde kunnet forkomme Adressen. Jeg holdt blandt
andret en lille Tale om Billedkunsten og Malere, som
endte med en Skaal for Dig og et Telegram til Dig som
Du formodentlig har foret om end nogen fin Dagen
drømte, da det var Dagen som var det op skulle bringe
det paa Telegrafstationen, klædte, men Du var altså
at vi ikke den Opfordring som vilde have lygt i Telegram
sels kunne paa Dig, hvad jeg formodent tænkte paa.
Der var formodent vel nysgerrigt og hyggeligt, Løjtnant
Fausen og jeg havde ordet det, jeg vilde ~~formodent~~
at det skulle være i vor egen Hus, men Christensen
som drømte stod og i Bystyreren satte sig drømte
at al Brat. Formodent holdt vi alle en et lille Gode
ordene, i det Billedkunsten ^{for} det ^{for} det ^{for} det
Billedkunsten ^{for} det ^{for} det ^{for} det
Billedkunsten ^{for} det ^{for} det ^{for} det
Ni drak Vin drømte, Seligmann sang meget smukt,
og det hele blev en overmaade nydelig Slæbning paa
Festen. Formodent havde vi haft Hønen i Sporesalen
en meget fin Trio af Carl Fynte, Seligmann Fri Løjtnant
Fausen, og Fri Løjtnant ^{Holm} ^{Nielsen} ^{Petersen} havde meget.
Kort sagt vi havde gjort meget for at gøre en virkelig
Fest ud drømte. Vi Mennesker virkeligen gang til det
at holde sammen paa det hele.
Du får vel det lille Fynderbrev kort jeg sendte Dig. ?
Juliette ser jeg en yndelig Gang ^{at} jeg en gang
hønt i skolegang af en ung Maler Bleg, som var den
hønt havde Bleg paa Schweitz af sin Fader Fynte

[illegible]

